

Finansdepartementet
Skattelovavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Dato: 17.08.2005
Vår ref. 05/1525/PBMY
Deres ref.

INNSPILL TIL HØRINGHØRINGSBREV - KOMPENSASJON AV MERVERDIAVGIFT HELSEFORETAK OG PRIVATE AKTØRER INNEN SPESIALISTHELSETJENESTEN

Stiftelsen Kirkens Bymisjon Oslo (SKBO) takker for mottakelsen av høringsdokumentene. Innledningsvis vil vi berømme Finansdepartementet for et grundig høringsnotat hvor viktige drøftelser er belyst.

SKBO har erfaringer fra praktiseringen av den kommunale kompensasjonsordningen. Til sammen har vi 14 virksomheter (sykehjem m.v) som annenhver måned søker om kompensasjon under denne ordningen. Under den nye kompensasjonsordningen som her omtales har vi 5 til dels store virksomheter innen rus og psykiatri.

Etter å ha gjennomgått høringsnotatet har vi valgt å gi følgende innspill:

Vi er selvfølgelig enige i at private aktørene som har avtale med regionale foretak inkluderes på lik linje med helseforetakene. Vi har videre forstått at kompensasjonsordningen ikke har til hensikt å gi økonomisk gevinst. Det er derimot viktig for oss å melde at ordningen vil påføre SKBO større kostnader og derfor langt fra vil bli en null-sum ordning. Vi omtaler administrasjonskostnadene i et senere avsnitt, men vil allerede nå i starten påpeke at dette er kostnader vi ikke får hentet inn fra andre hold og at dette er svært urimelig.

Et spørsmål vi stiller oss: Hvorfor skal staten avregne kun en gang overfor helseforetakene, mens helseforetakene skal avregne hyppig overfor sine private leverandører?

Slik vi har forstått den kommunale ordningen var incentivet å unngå konkurransevridning og skape nøytralitet vedrørende anskaffelser eksternt/internt. I notatet står det at hyppige avregninger motvirker incentivet med ordningen. Da må vi spørre hvorfor det da skal være hyppige avregninger overfor oss private leverandører, mens det kun er en avregning mellom stat og helseforetakene.

I denne sammenheng bør det nevnes at avregningene som i dag foretas med kommunen på de ulike virksomhetene er et tidkrevende og kostnadsdrivende avstemmingsarbeid på begge sider.

TIL AVSNITT 4.2. BEGRENSNINGER

Vi er overrasket over at merverdiavgift på anskaffelser av anleggsmidler ikke skal kompenseres. Dette medfører at ordningen blir ulik den kommunale kompensasjonsordningen hvor merverdiavgift på anleggsmidler blir kompensert selv om anleggsmiddelet aktiveres. Ulikheten er kostnadsdrivende, fordi det skapes et behov for opplæring og ulike sett kodesystem i regnskapssystemene som må skreddersys. Ut fra vår erfaring med eksisterende kompensasjonsordning, tør vi påstå at dette utfordrer kvaliteten i regnskapene betydelig og revisor vil få merarbeid og dertil økte revisjonskostnader for virksomhetene. Økte kostnader fører til pressende budsjetter for virksomhetene og kan i verste fall gå ut over kjærneaktiviteten.

Vi mener at argumentene for å lage en ordning som er ulik den kommunale ikke er gode nok og at ulempene med en ulik ordning må hensyntas. Eventuelt må den kommunale ordningen endres. I den sammenheng nevner vi at slik vi har forstått de kommunale regnskapsføringsreglene, vil også disse i fremtiden på i retning av regnskapslovens regler om aktivering av anleggsmidler.

I tillegg påpeker vi at ordningen med å unnta anleggsmidler skaper nye vurderinger i forholdet vedlikehold av eksisterende anleggsmidler kontra kjøp av nye. Ordningen vil skape et incentivament for å kostnadsføre kontra aktivering i balansen og avskrivning over tid. Det vil måtte vurderes om det vil lønne seg å vedlikeholde for eksempel allerede tidligere kostnadsført inventar eller maskiner (reparere) kontra å kjøpe nytt. Dette er uheldig og må påpekes.

TIL PUNKT 7 – ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER – HVOR DERE BER HØRINGSINSTANSENE SPESIELT Å KOMME MED VURDERINGER:

Det er på det rene at de ulike kompensasjonsordningene skaper mange utfordringer for organisasjonene. SKBO har i dag virksomheter som gjør at vi må beherske og skille mellom til sammen fire ulike ordninger; vanlige merverdiavgiftsregistrerte, kompensasjonsberettigede via Frinor (tjenester), kompensasjonsberettigede via den kommunale ordningen og fra nyttår kompensasjonsberettigede via den statlige ordningen. I tillegg har vi noen virksomheter og prosjekt som ikke omfattes av noen kompensasjonsordning. Dette har helt klart medført økte administrasjonskostnader. Dette gjelder økt behov for opplæring både sentralt og desentralt og flere ansatte i regnskapsavdelingen. Ikke minst har det medført tett kontakt med leverandør av regnskapssystemet og dertil høyere kostnader. Hyppigheten av søknadene og kontrollkravet gjør at kompensasjonsordningene krever plass i den daglige driften. Her nevnes også ekstraarbeidet i forbindelse med avregningene mot driftstilskuddene.

Departementet må ta et helhetlig ansvar for å sikre at de ulike kompensasjonsordningene som har kommet de senere år ikke blir så komplekse at private leverandører og frivillige organisasjoner ytterligere må bygge opp kostnadskrevenne regnskapsavdelinger. Faktisk er det slik at fordi ordningen påfører oss kostnader, virker dette til konkurransevridning mellom privat og kommunal virksomhet. Vi ber om at departementet vurderer dette

poenget og vektlegger det i vurdering av hvordan kostandene med den siste ordningen skal finansieres.

I oppstarten foretok SKBO beregninger administrasjonskostnadene for den kommunale ordningen og søkte de refundert ved redusert trekk i tilskudd fra kommunen. Dette har kommunen avvist og SKBO har derfor selv måttet finne dekning. Dette gjelder også ekstra revisjonskostnader som påløper hver annen måned. For hele 2004 har SKBO beregnet kostnadene som har påløpt i sentral økonomiavdeling til ca kr 300.000. I tillegg kommer revisjonskostnader på kr 230.000 (pluss mva.). Disse kostnadene har SKBO og virksomhetene selv måttet dekke innenfor sine driftsrammer.

Vi opplever dette som svært urimelig. Dette kunne løses ved at de private aktørene fikk disse kostnadene hensyntatt ved reduserte trekk i sine tilskudd fra helseforetakene og at helseforetakene igjen fikk redusert sine trekk fra statlig hold.

Til slutt påpeker vi at av hensyn til likviditeten blir det viktig at private aktører ikke trekkes i sine tilskudd forskuddsvis, mens kompensasjon fra Fylkesskattekontoret gis etterskuddsvis. Vi skulle gjerne sett at ordningen kunne gi føringer til helseforetakene på dette området.

Vennlig hilsen
STIFTELSEN KIRKENS BYMISJON OSLO

Helen Bjørnøy
generalsekretær

Per Bjørner Myrbostad
økonomidirektør